

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

men jeg har forstået på ministerens udtalelser, at man mener, man kan ordne det administrativt. Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at det er tilfældet; jeg håber, jeg har opfattet det rigtigt.

Når nu denne lov bliver vedtaget, må vi håbe, at vi ved hjælp af propaganda, mere politi og strengere straffe kan tvinge det danske folk til den bedre færdselskultur, vi burde have tilegnet os ad frivillig vej. Må jeg iøvrigt med hensyn til politiets gerning sige, at vedrørende motorbøllerne tror jeg, politiet kan regne med mere medvirken fra publikums side, end når det opererer med bøllerne på Rådhuspladsen. Jeg skal slutte med at udtale håbet om, at den lov, vi nu får vedtaget, må være medvirkende til på betydelige områder at forbedre færdselsforholdene her i landet.

Jeg håber, jeg har givet udtryk for, hvorledes man bør stemme, når ændringsforslagene nu kommer til afstemning, og iøvrigt skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse, således som det kommer til at foreligge, når vi engang kommer til tredje behandling.

A. C. Normann: Hvis denne færdselslovs værdi står i forhold til de anstrengelser, der er gået forud for dens skabelse, vil den blive en god færdselslov. Den er resultatet af adskillige års indgående arbejde, først i den sagkyndige kommission, dernæst i justitsministeriet og senest gennem flere måneders intensivt arbejde i udvalget, dygtigt ledet og fulgt op af en levende og for udvalgets medlemmer inciterende interesse fra befolkningens, pressens og organisationernes side.

Færdselsloven angår alle, næsten alle interesserer sig for den, alle kan tale med om enkeltheder i den, og derfor har vi følt os sat under streng bevogtning af offentligheden under arbejdet. Det er klart, at der i udvalget som udenfor dette har været uenighed om mangfoldige af forslagens enkeltheder; men den røde tråd, der forbandt parterne, var et fælles ønske om at komme en af vor tids største ulykker til livs: drabet af mange hundrede mennesker i færdslen hvert år og lige så mange tusinder lemlæstede.

Det overvejende antal af de nye bestem-

melser er præget af ønsket om større færdselssikkerhed, samtidig med at hensynet til trafikken afvikling har måttet tilgodeses. Selvom den højtærede justitsminister på mange måder har forsvaret sit forslags principielle indhold som en drage, således som en minister bør gøre det, har han dog også udvist en smidighed i bestræbelsen for at opnå størst mulig enighed indtil enkeltheder, der gør en reverens overfor ministeren berettiget.

Jeg vil også gerne, inden jeg går over til at omtale nogle enkeltheder, rette en tak til et enkelt medlem af udvalget, nemlig det ærede medlem frk. Helga Pedersen, for en særlig utrættelig indsats og juridisk vejledning igennem den næsten uendelige række af lange udvalgsmøder — en indsats, der har lettet arbejdet for os alle overordentligt.

Udvalgets ærede ordfører har på en udmærket måde gjort rede for forslagens systematik og opbygning samt for mange enkeltheder, som der er opnået enighed om. Det vil derfor være naturligt, at jeg nøjes med at hæfte mig ved de vigtigste spørgsmål og iøvrigt ved de enkeltheder, hvorom mit parti har været med til at stille ændringsforslag.

Størst opmærksomhed har vel samlet sig om hastighedsbestemmelserne, om kørsel i spirituspåvirket tilstand, der desværre for vort almindelige omdømme har taget et sådant omfang, at problemet indtager en stor plads i diskussionen, endvidere om droske- og lillebilordningerne og endelig om nogle af de foreslåede færdselsregler.

I forbindelse med spørgsmålet om hastigheden er det egentlig beklageligt, at man i den almindelige debat anvender udtrykket „fri hastighed“, da det er egnet til at forøge uansvarligheden og forvirringen hos dem, der ikke læser loven. Sagen er jo faktisk, at i næsten enhver tænkelig situation, hvor komplikationer kan opstå, forbyder de foreslåede bestemmelser netop fri hastighed og det endda på en måde, som gør overtrædelser lettere kontrolable, end det tidligere har været tilfældet.

Der finder altså en hastighedsbegrænsning sted i denne lov i forhold til gældende lov, og det tror jeg er lykkeligt, samtidig med at vi nu er ved at bevæge os ind i den større personlige ansvarligheds tankegang, hvad